

Ο κόσμος της εικόνας της Γέννησης - 2

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

«Καί ἑξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς

οὐρανόυ, αἰνούντων τόν Θεόν καί λεγόντων· δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Οἱ ἄγγελοι εἰκονίζονται νά ψάλλουν, δεξιά ἀπό τό σπήλαιο. Τα χέρια τους κατευθύνονται σε στάση δοξολογίας ἀλλά καί ικεσίας συγχρόνως. Του πρώτου τό βλέμμα εἶναι στραμμένο πρὸς τό ἄστρο, ἐνῶ του ἄλλου κοιτά πρὸς ἐμάς, παρακινώντας μας στην δοξολογία.

Στη δοξολογία των αγγέλων, των αντιπροσώπων του ουρανού,

στη χαρά της Γέννησης, προσθέτει τις δικές του, ανθρώπινες μελωδίες η φλογέρα του μικρού βοσκού. Τα ζώα του είναι στραμμένα προς αυτόν ενώ ο ίδιος, δείχνοντας τη χαρά του, έχει φορέσει στο κεφάλι του στεφάνι από λουλούδια. Ο ανιονοόφος θέλει να δώσει έτσι τη χαρά που κυριαρχεί σ' όλους τους ανθρώπους, τίας του κοσμοσωτήριου γεγονότος που έχει συμβεί.

Δεξιά από το σπήλαιο διακρίνονται έφιπποι οι τρεις Μάγοι. «

Μάγοι από ανατολών παρεγένοντο εις Ίεροσόλυμα».

Στην εικόνα ο αγιογράφος παρουσιάζει τους δύο, αλλά είναι φανερό ότι ακολουθεί και ο τρίτος. Φέρνουν τα δώρα τους προς τον Κύριο. Σύμφωνα με τα τροπάρια της Γιορτής, είναι οι αντιπρόσωποι των ειδωλολατρών, που θα αποτελέσουν την «έξ Έθνών Έκκλησία» του Χριστού, ενώ οι Ποιμένες αντιπροσωπεύουν το τμήμα της Εκκλησίας που προέρχεται από τους Ιουδαίους. Σ' αυτήν, αλλά και σ' άλλες αγιογραφίες οι Μάγοι εικονίζονται σε διαφορετική ηλικία· ο πρώτος γέροντας, ο δεύτερος μεσήλικας κι ο τρίτος νέος· αυτό για να υπογραμμιστεί η αλήθεια ότι ο θείος φωτισμός δίνεται στους ανθρώπους ανεξάρτητα από ηλικία και θέση που κωνιά. Ο προπορευόμενος Μάγος έχει τα μάτια του ψηλά.

Κοιτάζει τον αστέρα: «Εΐδομεν τόν άστέρα αύτου έν τῇ άνατολῇ

», λένε απευθυνόμενοι στον ταραγμένο Ηρώδη.

Το αστέρι εικονίζεται στη μέση των βράχων του σπηλαίου, στη διαδρομή της ακτίνας που εκπέμπεται από τον ουρανό. Ο αγιογράφος δίνει ως σύμβολο του λυχνίου που ζωγραφίζει πάνω από το σπήλαιο.

Στο κάτω μέρος της εικόνας, αριστερά μας, εικονίζεται ο

Ιωσήφ. Είναι βυθισμένος σε σκέψεις. Μπροστά του στέκεται ο σατανάς με τη μορφή ενός ηλικιωμένου και κυρτωμένου βοσκού. Σπέρνει την αμφιβολία στην ψυχή του δίκαιου Ιωσήφ. Η εικόνα, στο πρόσωπο του Ιωσήφ, φανερώνει όχι μόνο το προσωπικό του δράμα αλλά το δράμα ολόκληρου του ανθρώπινου γένους να παραδεχθεί εκείνο που είναι «*ὑπὲρ λόγον ἢ νοῦν*», δηλαδή την εναθρώπιση του Θεού.

Γι' αυτό ο Ιωσήφ ζωγραφίζεται στην άκρη κι όχι μαζί με το Παιδίον και τη Μητέρα του. Κι αυτό γιατί δεν είναι ο πατέρας του Παιδιού αλλά ο προστάτης της αγίας

Απέναντι από τον Ιωσήφ, στο άλλο άκρο της εικόνας,

εικονίζονται δύο γυναίκες, που ετοιμάζουν το λουτρό του Θείου Βρέφους. Η μία κρατάει το Νήπιο και δοκιμάζει με το χέρι της το νερό που χύνει η άλλη στην κολυμβήθρα. Η σκηνή είναι εμπνευσμένη από τα απόκρυφα Ευαγγέλια του Ματθαίου και του Ιακώβου, που μιλούν για δύο γυναίκες, που έφερε ο Ιωσήφ, για να βοηθήσουν τη Θεοτόκο.

Το πανανθρώπινο γεγονός της Γέννησης γιορτάζεται και φέτος σ' όλη τη

χριστιανοσύνη. Μέσα από την πίστη του ορθόδοξου αγιογράφου περνά σ' εμάς το μήνυμα της Γέννησης. Ένα μήνυμα που το θυμόμαστε κάθε χρόνο, αλλά είναι μήνυμα κάθε στιγμής. Ο Θεός κατέβηκε στη γη· έγινε άνθρωπος· «μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος». Όπως κι ο μελωδός αναμέλπει: «Διπλοῦς ἐτέχθη Χριστός, τόν ἄνω κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι».

Δείτε παρακάτω την παρουσίαση της εικόνας της Γέννησης από μαθητές και μαθήτριες της Στ' τάξης των Εκπαιδευτηρίων «Ο Απόστολος Παύλος» - Θεσσαλονίκη

[youtube <https://www.youtube.com/watch?v=EU-1-EJ8KNE?rel=0>]

